

[Flygaard]

Jeg skal meddele, at vi kun kan stemme for de af retsforbundet stillede ændringsforslag og må stemme imod de andre ændringsforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Umiddelbart kunne man have sympati for de konservatives og venstres ændringsforslag. Nu er det jo sådan, at venstre og de konservative for få dage siden også stillede forslag om forbedringer, som ville koste statskassen imellem 4 og 5 mia kr., og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om han på stående fod så nogenlunde kan sige, hvad dette forslag fra venstre og de konservative eventuelt vil koste i provenutab.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

På hr. Arne Bjerregaards spørgsmål kan jeg svare, at der er tale om et stort antal hundrede millioner kroner i finanspolitisk lettelse, hvis man gennemfører venstres og de konservatives ændringsforslag, og det hænger sammen med, at de mennesker, som man i givet fald vil give et større lønmodtagerfradrag, rent faktisk ikke har udgifter, der kan fylde op, og derfor vil det være en ren fordel for dem med standardfradragsforbedringen.

I øvrigt skal jeg til hr. Flygaards ændringsforslag kun gøre den bemærkning, at det måtte være en forudsætning for at gå ind på den type tankegang, at også private erhvervsdrivendes udgifter af tilsvarende art blev begrænset, men jeg vil da ikke udelukke, at man ved en fremtidig og mere langsigtet ændring af systemet kunne bevæge sig i den retning, som hr. Flygaards ændringsforslag er udtryk for, blot ikke på nuværende tidspunkt.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne til ministeren sige, at når vi har stillet de foreliggende ændringsforslag, har vi også ladet os påvirke en lille smule af, at ministeren – jeg tror, det var under første behandling – gjorde det synspunkt gældende, at det egentlig var kedeligt, at folketingsmedlemmerne ikke også i højere grad beskæftigede sig med den tekniske side af skattelovgivningen, altså at man udelukkende tænkte i provenu og ikke så meget på tekniske ændringer.

Når vi ser, i hvilken retning udviklingen er gået, at lønmodtagerne kommer til at udgøre en stedse større del, mente vi, at det ud fra en samlet vurdering var rimeligt at stille de pågældende forslag. Der er måske ikke så mange nye tanker i det – vi finder det også i betænkningen fra indkomstskatteudvalget – men vi har blot ment, det var relevant at drage denne problemstilling frem her.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

I anledning af hr. Arne Bjerregaards udtalelse og ministerens svar om, hvor meget det ville koste, at man fulgte de ændringsforslag, der er stillet bl. a. af os, skal jeg blot sige, at det, der er tankegangen i vort forslag, er, at man ikke skal skærpe forholdene for dem, der har den lille indkomst, dem, som har de svageste skuldre at bære byrden på. Det undrer os, at man vil tage noget fra dem for at kunne give noget til andre, der tjener mere. Det er baggrunden for, at vi vil have, procentfradraget skal forblive det samme, og at der ikke skal være nogen skærpelse. Det er det hele, det går ud på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 52 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2
forkastedes, idet 5 stemte for, 141 imod.

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 4.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

§ 2
vedtoges med 81 stemmer mod 65.

Ændringsforslag nr. 3 om, at § 2 udgår,
var dermed forkastet.